

derfor at opføre Musæet og Laboratoriet. Spørgsmaalet om Universitetets Formue har jo Aar efter Aar været et staaende Strids- emne mellem Thinget og Regjeringen. Vi ere ikke hidtil naaede til Enighed om, hvorledes Universitetets Formue i Fremtiden skal behandles. Forliget, der sluttedes i Mai 1882, forudsatte som bekendt, at der senere skulde føres yderligere Forhandlinger og træffes en endelig Afgjørelse. Siden den Tid er der imidlertid ikke flet noget Saadant; Universitetets Formue svinder ind Aar for Aar, og det maa altsaa anses for praktisk fastslaaet, at denne Særformue ikke skal bevares. Men naar dette er Tilfældet, vil jeg anse det for at være langt fornuftigere uden videre at drage Universitetets Kapitalformue ind i Statskassen. Vi vilde derved faae et langt bedre Overblik; det vilde være den eneste fornuftige Foranstaltning, naar Uni- versitetet alligevel ikke kan bære sig uden et stadig stigende aarligt Tilskud.

Ministeren for Kirke- og Under- visningsvæsenet (Scavenius): Den ærede Ordfører begyndte med at udtale, at en stor Del af Undringsforslagene, som vare stillede af Flertallet, angik Bevillinger, som i Fjor vare nægtede og i Aar uden anden Mo- tivering end Henvisning til Motiveringen for i Fjor var gjentaget fra Regjeringens Side; han mente, at en saadan Nægtelse maatte be- fragtes som en Selvsølge, og han henviste i saa Henseende til Indberetningen til Finants- udvalgets Betænkning. Jeg ser ikke rettere end at som Argument for denne Selvsølge, staar der aldeles Intet i Finantsudvalgets Betænkning, den staar erklæret for en Selv- følge og dermed Punktum. Der er jo ingen Tvivl om, at et saadant Argument, ligeover- for Nødvendigheden af nogle af de af Re- gjeringen stillede Forslag kan gjøres gjældende, det vil jeg ikke benægte. Ligegoverfor en Del af dem, vilde de samme Grunde fra den ene og den anden Side kunne gjøres gjældende i Aar som i Fjor, men den ærede Ordfører tager Feil, hvis han antager, at dette gjælder dem alle. Der gives Forslag, som ved at afsættes, i og for sig blive langt mere nød- vendige det andet Aar end det første. Der gives Forslag, som kunne blive aldeles ube- tinget nødvendige, efter at de have været udsatte det ene Aar efter det andet. Hvad nu de fire Forslag om Opførelsen af Kirker angaar, da skal jeg om dem sige, at det meget bedrøber mig, at man, som det synes, her fra Thingets Side ikke vil fortsætte den Vej, som ellers Administrationen og Bevil- lingsmyndigheden har været enige om at følge i lange Tider, nemlig, at man hvor der vir-

kelig var Trang tilstede, og hvor der virkelig fra Beboernes Side viser sig Iver og redbon Iver til, ved Pengebidrag at skaffe de for- nødne Kirkebygninger, som paa mange Steder mangle, da ogsaa vare enige om at yde Bi- drag, og det rundelige Bidrag fra Statens Side. Denne Vej synes nu fuldstændigt at skulle forlades. Fordringerne om, at Mid- lerne hertil ikke skulle tages af Statskassen, men af Præstefaldene, ere for det Første i og for sig uberettigede, og dernæst ere disse Midler, som hidtil ere Afdragene fra Præste- faldene, ikke store nok til at kunne dække Ud- gifterne. Jeg har den Tro, at det høie Thing ikke i Længden vil kunne modsætte sig Bevillinger af denne Art. Jeg tror, at det høie Thing selv ved at se Forlangender om disse eller andre Bevillinger af samme Art gjentagne i Løbet af nogle Aar nødvendigvis maa komme til det Resultat, at der maa og- saa fra Statens Side gjøres Noget paa dette Punkt for denne Sags Skyld. Dermed vil jeg saa forlade dette Spørgsmaal. Det undrer mig i høi Grad, at Udvalgets Flertal har villet stille Forslag om at ned- sætte den forlangte Sum til Gradmaalingen. Jeg maa ganske være enig med de to ærede Talere, der havde Ordet før mig, i, at det er at stille os udenfor den almindelige euro- pæiske Bevægelse paa dette Gebet, Noget, vi ikke kunne være bekendt, og Noget, vi ikke kunne være tjent med. Det er ikke Tilfældet, som den ærede Ordfører udtalte, at det Præ- cisionsnivellement, som skulde foretages til næste Aar, først skulde paabegyndes. Sagen er paategyndt, saaledes som det ærede Udvalg har kunnet se af de fra Ministeriet modtagne Oplysninger i Ministeriets Skrivelse om, hvorledes Udgifterne ere brugte for i Aar. Sagen er i Gang, og den kan efter min Formening ikke standses. Forslaget under Nr. 82 angaar en Dmpostering, som jeg ind- rømmer, at det høie Thing i flere Aar har nægtet, skjøndt der hvert Aar har været stillet det samme Forslag fra Ministeriets Side derom. Jeg kan ikke Andet end fore- slaa denne Dmpostering, fordi den i og for sig er fornuftig. Det er i og for sig for- nuftigt, at Staten betaler disse Censorer deres Rejscomkostninger, Diæter o. s. v. De kunne jo naturligvis betales som hidtil af det lærde Skolevæsens Budget, men de an- gaa jo kun det lærde Skolevæsen for en meget ringe Del; den største Del af disse Rejsudgifter og Diæter angaar de private Latin- og Realskoler. Vil man i Anledning af den politisk-finantsielle Situation eller den finantsielt-politiske Situation, hvad man nu vil kalde den, saaledes som den ærede Ordfører udviklede det for os ved Begyndelsen